

16 Μαΐου 1991

[ΚΟΥΡΡΗΣ, ΠΟΓΙΑΤΖΗΣ, ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΗΣ, ΝΙΚΗΤΑΣ, ΑΡΤΕΜΙ-
ΔΗΣ, ΑΡΤΕΜΗΣ, ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΙΔΗΣ, Δ/στές]

ΑΝΑΦΟΡΙΚΑ ΜΕ ΤΟ ΑΡΘΡΟ 146 ΤΟΥ ΣΥΝΤΑΓΜΑΤΟΣ

ΧΡΥΣΤΑΛΛΑ ΧΑΤΖΗΓΙΑΝΝΗ ΚΑΙ ΑΛΛΟΙ,

Αιτητές,

v.

ΚΥΠΡΙΑΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ, ΜΕΣΩ

1. ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ ΔΗΜΟΣΙΑΣ ΥΠΗΡΕΣΙΑΣ,

2. ΓΕΝΙΚΟΥ ΕΙΣΑΓΓΕΛΕΩΣ ΤΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ,

Καθ' ων η αίτηση.

(Υποθέσεις Αρ. 614/90, 644/90, 754/90,
758/90, 770/90, 772/90, 776/90, 777/90).

5 Δημόσιοι Υπάλληλοι — Διορισμοί — Κριτήρια για το διορισμό στη
θέση Δικηγόρου της Δημοκρατίας, Νομική Υπηρεσία — Οι εξετά-
σεις του Νομικού Συμβουλίου δεν αποτελούν απόλυτα ίσο μέτρο
κρίσεως της αξίας των υποψηφίων — Το απολυτήριο Γυμνασίου
είναι άσχετο με τις γνώσεις ή την πείρα των υποψηφίων και την
αξία τους ως δικηγόρων — Η έννοια του ενιαίου μέτρου κρίσεως
— Σε περίπτωση μη εφαρμογής ενιαίων και ουσιαστικών στοι-
10 χείων κρίσεως πρόκειται κακή χρήση της διακριτικής εξουσίας της
Επιτροπής Δημόσιας Υπηρεσίας.

15 Δημόσιοι Υπάλληλοι — Διορισμοί — Πλεονέκτημα — Μη συμπερί-
ληψη υποψηφίου που το κατέχει στον οικείο κατάλογο των πρα-
κτικών της απόφασης της Ε.Δ.Υ. — Συνιστά πλάνη περί τά πράγ-
ματα, έλλειψη δέουσας έρευνας και κακή άσκηση της διακριτικής
εξουσίας της Επιτροπής — Συνακόλουθη η ανατροπή του τεκμη-
ρίου νομιμότητας της αντίστοιχης αποφάσεως.

20 Δημόσιοι Υπάλληλοι — Διορισμοί — Προκήρυξη θέσεων — Δύο δια-
δοχικές προκηρύξεις ομοειδών θέσεων — Υποβολή υποψηφιοτή-
των και για τις δύο προκηρύξεις από ορισμένους υποψηφίους —
Καμία παρατυπία λόγω της μη διεξαγωγής δύο ξεχωριστών προ-
σωπικών συνεντεύξεων — Η Ε.Δ.Υ. δεν πραγματοποιεί συγκριτι-
κή αξιολόγηση των υποψηφίων αλλά αξιολογεί τον κάθε υποψή-
φιο ξεχωριστά.

25 Δημόσιοι Υπάλληλοι — Διορισμοί — Σύμφωνα με το άρθρο 35(4)
του περί Δημοσίας Υπηρεσίας Νόμου 33/67, όπως τροποποιήθηκε,

η Συμβουλευτική Επιτροπή εξετάζει τους υποψηφίους σχετικά με τα προσόντα τους, προβαίνει σε αξιολόγησή τους και στη συνέχεια στέλλει με αλφαβητική σειρά τα ονόματα των υποψηφίων που κρίνει κατάλληλους για διορισμό — Δεν υπάρχει ανάγκη παράθεσης οποιασδήποτε επιπλέον βαθμολογίας ή παρατηρήσεων σχετικά με την αξία του κάθε υποψηφίου έστω και αν πρόκειται για εξειδικευμένες θέσεις.

5

Δημόσιοι Υπάλληλοι — Διορισμοί — Πρόσθετο προσόν — Απόλυτα σταθερή η Νομολογία — Επί επιλογής υποψηφίου χωρίς το πρόσθετο προσόν, πρέπει να δίδονται από το διορίζον όργανο πειστικοί λόγοι ή ειδική αιτιολογία που δεν αρκεί να συνάγονται από τα πρακτικά της απόφασης αλλά πρέπει να εμφανίζονται στην αιτιολογία της.

10

Με τις προσφυγές αυτές, οι αιτητές προσέβαλαν την απόφαση της Επιτροπής Δημόσιας Υπηρεσίας με την οποία τα ενδιαφερόμενα μέρη διορίστηκαν στη μόνιμη θέση Δικηγόρου της Δημοκρατίας, Νομική Υπηρεσία. Οι υποθέσεις συνεκδικάστηκαν διότι παρούσιαζαν κοινά πραγματικά και νομικά σημεία.

15

Από τις δεκατέσσερες επίδικες θέσεις προκηρύχθηκαν χωριστά, αρχικά οι τέσσερες, και στη συνέχεια οι υπόλοιπες δέκα. Ακολουθήθηκε η τακτική κατά νόμο (κυρίως άρθρο 35 του περί Δημοσίας Υπηρεσίας Νόμου του 1967 - Ν.33/67 - λόγω του εξειδικευμένου των θέσεων) διαδικασία και η Συμβουλευτική Επιτροπή, προεδρευόμενη από το Γενικό Εισαγγελέα της Δημοκρατίας, η αντίστοιχη με την δεύτερη ομάδα των δέκα θέσεων, σύστησε προς επιλογή για διορισμό, μεταξύ άλλων, όλα τα ενδιαφερόμενα μέρη και όλους τους αιτητές. Ακολούθησαν οι συντηντεύξεις, με την παρουσία του Γενικού Εισαγγελέα ως Προέδρου των Συμβουλευτικών Επιτροπών, και η τελική επιλογή από την Ε.Δ.Υ. Η αιτήτρια στην προσφυγή 614/90 απέστειλε στον Πρόεδρο της Ε.Δ.Υ. επιστολή, με κοινοποίηση στο Γενικό Εισαγγελέα της Δημοκρατίας, σχετικά με τα προσόντα του ενδιαφερομένου μέρους Καουτζιάνη που οδήγησε στην υποβολή εκ μέρους της επιπρόσθετων σχετικών στοιχείων και στην τελική οριστικοποίηση του διορισμού της, που όμως της προσφέρθηκε με κάποια καθυστέρηση έναντι των λοιπών ενδιαφερομένων εξ αιτίας ακριβώς της αμφισβήτησεως των προσόντων της.

20

25

30

Στα πλαίσια της διαδικασίας στο Ανώτατο Δικαστήριο οι αιτητές απέσυραν τις προσφυγές τους εναντίον τεσσάρων ενδιαφερομένων μερών και η δίκη παρέμεινε εκκρεμής μόνον ως προς τα υπόλοιπα δέκα. Οι αιτητές προέβαλαν πληθώρα λόγων ακυρώσεως της επίδικης απόφασης. Καθοριστικοί ήταν οι ισχυρισμοί γύρω από τα κριτήρια που λήφθηκαν υπόψη: η σειρά με την οποία οι υποψήφιοι πέρασαν τις εξετάσεις του Νομικού Συμβουλίου που προβλήθηκε από τους αιτητές ότι δεν αποτελεί ίσο μέτρο κρίσεως, η βαθμολογία στο απολυτήριο Γυμνασίου και στο Πτυχίο U.T.T. που υποστήριξαν οι αιτητές ότι είναι άσχετη με το ζητούμενο του

35

40

καλού και έμπειρου δικηγόρου. Ο Γενικός Εισαγγελέας υπεραμύνθηκε της ορθότητας χρήσεως των κριτηρίων αυτών και τόνισε ότι αυτά δεν λήφθηκαν μεμονωμένα αλλά συνεκτιμήθηκαν με τα άλλα στοιχεία προς σχηματισμό συνολικής εικόνας μορφωτικού επιπέδου των υποψηφίων.

5 Οι αιτητές όμως έθεσαν και άλλα ζητήματα όπως η κατοχή από μέρους της αιτήτριας στην προσφυγή 772/90 του προβλεπόμενου από το σχέδιο υπηρεσίας της θέσης πρόσθετου προσόντος που όμως αν και ρητά αναφέρθηκε από τον Γενικό Εισαγγελέα στην Ε.Δ.Υ., στα πρακτικά της τελευταίας η αιτήτρια δεν περιλήφθηκε στους κατέχοντες το πρόσθετο αυτό προσόν. Προβλήθηκε επίσης από τους αιτητές η θέση ότι το ενδιαφερόμενο μέρος Καουτζιάνη δεν κατείχε τα απαιτούμενα προσόντα και συγκεκριμένα τη μονοετή τουλάχιστον άσκηση του δικηγορικού επαγγέλματος αφού, κατά τον ισχυρισμό τους η εργασία της Καουτζιάνη σε τουριστική εταιρεία ως νομικός σύμβουλος δεν συνιστούσε άσκηση δικηγορίας, συνεπώς, και η Ε.Δ.Υ. επάνω στο θέμα αυτό δεν προέβη στη δέουσα έρευνα. Επ' αυτού, το ίδιο το ενδιαφερόμενο μέρος, είχε επισυνάψει στην αρχική αίτησή της για διορισμό βεβαίωση της τουριστικής εταιρείας σχετικά με τα καθήκοντά της όταν εργαζόταν εκεί, ενώ, μετά την επιστολή της αιτήτριας στην προσφυγή 614/90 πιο πάνω, υπέβαλε νέα σχετική βεβαίωση της εταιρείας. Ισχυρίστηκαν ακόμη οι αιτητές ότι υπήρχε υποχρέωση της Ε.Δ.Υ. να τηρήσει απολύτως τη διπλή διαδικασία που επέβαλαν οι δύο προκηρύξεις για τις δύο ομάδες θέσεων και να καλέσει δύο φορές σε προσωπική συνέντευξη τους υποψηφίους που υπέβαλαν δύο ξεχωριστές αιτήσεις, πολύ περισσότερο που η προσωπική συνέντευξη αναδείχθηκε σε αποφασιστικό κριτήριο επιλογής. Θέση των αιτητών απετέλεσε και το ότι η Συμβουλευτική Επιτροπή θα έπρεπε, επειδή επρόκειτο για εξειδικευμένες θέσεις, να αποτιμήσει την αξία των υποψηφίων που θα συστήνονταν και να κάνει σχετικές παρατηρήσεις στον κατάλογο με τα ονόματά τους προς ενημέρωση της Ε.Δ.Υ. η οποία στερείτο των ειδικών γνώσεων. Το τελευταίο θέμα που απασχόλησε το δικαστήριο ήταν η ανάγκη ειδικής αιτιολόγησης αποφάσεων περί επιλογής υποψηφίου που δεν διαθέτει το πρόσθετο προσόν που προβλέπεται από το σχέδιο υπηρεσίας ως πλεονέκτημα και η σχετική εισήγηση του Γενικού Εισαγγελέα ότι επαρκείς λόγοι αναφορικά με την αιτιολογία μπορούν να συναχθούν ή να συμπληρωθούν από τα πρακτικά της Ε.Δ.Υ.

40 Το Ανώτατο Δικαστήριο, ακυρώνοντας την επίδικη απόφαση, αποφάσισε ότι:

1. Οι εξετάσεις του Νομικού Συμβουλίου δεν αποτελούν απόλυτα ίσο μέτρο κρίσεως της αξίας των υποψηφίων για τους διάφορους λόγους που αναπτύχθηκαν από τους αιτητές. Επιπλέον, δεν φαίνεται από τους φακέλους και τα πρακτικά ότι η Ε.Δ.Υ. είχε τα στοιχεία αυτά ενώπιόν της, αναφορικά με όλους τους υποψηφίους, για να μπορεί να τα χρησιμοποιήσει ως ίσο μέτρο κρίσεως.

Όσον αφορά το απολυτήριο Γυμνασίου, εκτός του ότι αυτό είναι άσχετο με τις γνώσεις ή την πείρα των υποψηφίων και την αξία τους ως δικηγόρων, δεν μπορούσε επίσης να αποτελέσει ενιαίο στοιχείο κρίσεως αφού δεν ήταν κατατεθειμένο από όλους τους υποψηφίους. (Παρατέθηκε στο σημείο αυτό απόσπασμα από το σύγγραμμα του Στασινόπουλου "Δίκαιον Διοικητικών Διαφορών", Έκδοση 1964 - σελ. 238 - σχετικά με το "ενιαίο μέτρο κρίσεως").

Η παρούσα περίπτωση αφορά εξειδικευμένες θέσεις και έπρεπε να δοθεί περισσότερη σημασία στις νομικές γνώσεις και στην πείρα των υποψηφίων και γενικά στην αξία τους ως δικηγόρων και όχι στους βαθμούς του απολυτηρίου Γυμνασίου. Συνεπώς, δεν εφαρμόστηκαν ενιαία και ουσιαστικά στοιχεία κρίσεως και επομένως έγινε κακή χρήση της διακριτικής εξουσίας της Επιτροπής.

2. Δεν μπορεί να λεχθεί ότι η Ε.Δ.Υ. είχε υπόψη ότι η αιτήτρια στην προσφυγή 772/90 είχε το πλεονέκτημα του σχεδίου υπηρεσίας, επειδή αυτό αναφέρεται στα πρακτικά αφού αναφέρεται όχι γιατί το είπε η Επιτροπή, αλλά γιατί το είπε ο Γενικός Εισαγγελέας. Εκείνο που αναντίλεκτα προκύπτει από τα πρακτικά, είναι ότι όταν η Ε.Δ.Υ. λάμβανε την επίδικη απόφαση, ήταν με την εντύπωση ότι η αιτήτρια αυτή δεν ήταν μεταξύ εκείνων που διέθεταν το πρόσθετο προσόν. Αυτό συνιστά ουσιαστική πλάνη περί τα πράγματα, έλλειψη δέουσας έρευνας και κακή άσκηση διακριτικής εξουσίας από μέρους της Επιτροπής. Δεν μπορεί να γίνει δεκτή η θέση του Γενικού Εισαγγελέα ότι δεν υπάρχει πλάνη περί τα πράγματα και ότι πρόκειται μόνο για απλή αβλεψία της Επιτροπής, επορευώδη και αδιάφορη. Το τεκμήριο της νομιμότητας ή κανονικότητας της απόφασης της Ε.Δ.Υ. που είναι ένα μαχητό τεκμήριο, ανατράπηκε στην προκειμένη περίπτωση για τους πιο πάνω λόγους.

3. Σχετικά με την αμφισβήτηση γύρω από τα προσόντα του ενδιαφερομένου μέρους Καουτζιάνη, εξάγεται, με βάση την αρχική βεβαίωση που συνόδευε την αίτησή της, το συμπέρασμα ότι ήταν εσωτερική νομική σύμβουλος, υπάλληλος της τουριστικής εταιρείας. Με την νέα όμως βεβαίωση, που στη συνέχεια υποβλήθηκε, τίθεται η περίοδος της απασχόλησής της στην εταιρεία αυτή, σε μια νέα βάση, διαφορετική από αυτή που παρουσιάστηκε προηγουμένως. Η Ε.Δ.Υ. δέχτηκε την εκδοχή του ενδιαφερομένου μέρους που υποστηριζόταν από τη νέα βεβαίωση χωρίς καμιά περαιτέρω έρευνα ως μη όφειλε ενόψει των αντικρουόμενων στοιχείων: περαιτέρω έρευνα για διακρίβωση της πραγματικής κατάστασης ήταν επιβεβλημένη και είναι αυτός ένας επιπρόσθετος λόγος για να ακυρωθεί ο συγκεκριμένος διορισμός.

4. Αποκρούεται η θέση των αιτητών περί διπλής διαδικασίας επιλογής διότι η Ε.Δ.Υ. δεν προέβη σε συγκριτική αξιολόγηση των υποψηφίων αλλά αξιολόγησε χωριστά τον κάθε υποψήφιο. Η θέση των αιτητών θα ήταν ορθή αν η αξιολόγηση από τις συνεντεύξεις ήταν συγκριτική.

5. Αναφορικά με την ενέργεια της Συμβουλευτικής Επιτροπής, αυτή πληροί τις προϋποθέσεις του Νόμου (άρθρο 35(4) του Ν. 33/67) και δεν ήταν ανάγκη να παρατεθεί δίπλα στο όνομα κάθε υποψηφίου κάποιου είδους βαθμολογία ή παρατηρήσεις.

- 5 6. Η Νομολογία είναι απόλυτα σταθερή επάνω στο ζήτημα του πρόσθετου προσόντος. Η αρχή είναι πως, όταν το διορίζον όργανο αποφασίσει να επιλέξει υποψήφιο που δεν έχει πρόσθετο προσόν, πρέπει να δώσει πειστικούς λόγους ή ειδική αιτιολογία για την απόφασή του αυτή. Οι λόγοι αυτοί πρέπει να εμφανίζονται στην αιτιολογία της απόφασης. Δεν μπορεί δηλαδή να συναχθούν από τα πρακτικά. Η παράθεση των στοιχείων που λήφθηκαν υπόψη πλάι στο όνομα κάθε ενδιαφερόμενου μέρους δεν ικανοποιεί υπό τις περιστάσεις τις απαιτήσεις ειδικής αιτιολογίας που είναι αναγκαία σε περίπτωση παραγωγώρισης του πλεονεκτήματος του σχεδίου υπηρεσίας που είχαν ορισμένοι από τους αιτητές. Ούτε μπορεί η αιτιολογία να συναχθεί ή να συμπληρωθεί από τα πρακτικά της Ε.Δ.Υ., όπως εισηγείται ο Γενικός Εισαγγελέας.

- 20 Τέσσερεις Δικαστές του Ανωτάτου Δικαστηρίου, συμφωνώντας με την συνόλη απόφαση, προσέθεσαν τη διαπίστωση της πλημμελούς έρευνας εκ μέρους της Ε.Δ.Υ. του απαιτούμενου προσόντος της πολύ καλής γνώσης της Αγγλικής γλώσσας: είναι επιβεβαιωμένο από την νομολογία πως το ζητούμενο προσόν, και στο βαθμό που προσδιορίζεται στα σχέδια υπηρεσίας, γνώσεως ξένης γλώσσας, απαιτεί ανάλογη κατοχή του γραπτού και προφορικού της λόγου.

Η επίδικη απόφαση ακυρώνεται χωρίς έξοδα.

Αναφερόμενες υποθέσεις:

Tourpeki v. The Republic (1973) 3 C.L.R. 592·

Nissiotis v. Republic (1977) 3 C.L.R. 388·

- 30 *Γεωργίου κ.α. ν. Δημοκρατίας* (Α.Ε. 525, που εκδόθηκε στις 16.6.89)·

Γεωργίου κ.α. ν. Δημοκρατίας (Προσφυγή Αρ. 213/84 κ.ά. απόφαση εκδόθηκε στις 31.7.89)·

Ποτούδη κ.ά. ν. Δημοκρατίας (Προσφυγές Αρ.44/84 κ.α. ημερ. 30.3.90).

- 35 **Προσφυγή.**

Προσφυγή εναντίον της απόφασης της Επιτροπής Δημόσιας Υπηρεσίας να διορίσει τα ενδιαφερόμενα μέρη στη θέση Δικηγόρου της Δημοκρατίας, Νομική Υπηρεσία αντί

των αιτητών.

Οι αιτήτριες στις υποθέσεις 614/90, 644/90 και 776/90 παρουσιάζονται αυτοπροσώπως.

Α.Σ. Αγγελίδης, για την αίτηση στην υπόθεση 754/90.

Ε. Νικολαΐδου, για τον αιτητή στην υπόθεση 758/90. 5

Α. Μαρκίδης και Τ. Χριστοδουλίδης, για την αίτηση στην υπόθεση 772/90.

Π. Αγγελίδης, για τον αιτητή στην υπόθεση 777/90.

Μ. Τριανταφυλλίδης, Γενικός Εισαγγελέας της Δημοκρατίας με Α. Κουρσουμπιά (Κα.), Ανώτερο Δικηγόρο της Δημοκρατίας και Τ. Πολυχρονίδου, Δικηγόρο της Δημοκρατίας Α, για τους καθ' ων η αίτηση. 10

Cur. adv. vult.

ΚΟΥΡΡΗΣ Δ. ανάγνωσε την ακόλουθη απόφαση: Με τις προσφυγές αυτές, οι αιτητές προσβάλλουν την απόφαση της Επιτροπής Δημόσιας Υπηρεσίας, η οποία δημοσιεύτηκε στην Επίσημη Εφημερίδα της Δημοκρατίας με ημερομηνία 20/7/1990 και με την οποία η Επιτροπή αποφάσισε να διορίσει τα ενδιαφερόμενα μέρη στη μόνιμη θέση Δικηγόρου της Δημοκρατίας, Νομική Υπηρεσία, από 16/7/1990. 15 20

Οι υποθέσεις αυτές συνεκδικάστηκαν γιατί παρουσιάζουν κοινά πραγματικά και νομικά σημεία. 25

Τα γεγονότα των υποθέσεων αυτών σε συντομία είναι τα εξής: Ο Γενικός Εισαγγελέας της Δημοκρατίας, με επιστολή του ημερομηνίας 13/9/1989, ζήτησε την πλήρωση τεσσάρων κενών μόνιμων θέσεων Δικηγόρου της Δημοκρατίας Β', όπως ήταν τότε ο τίτλος της θέσης, στη Νομική Υπηρεσία. 30

Επειδή η θέση Δικηγόρου της Δημοκρατίας Β' είναι θέση πρώτου διορισμού, η Επιτροπή Δημόσιας Υπηρεσίας αποφάσισε στη συνεδρίασή της με ημερομηνία 18/9/1989 να δημοσιευτούν οι πιο πάνω θέσεις στην Επίσημη Εφημερίδα της Δημοκρατίας και να δοθεί προθεσμία τριών εβδομάδων για την υποβολή αιτήσεων. Οι θέσεις δημοσιεύθηκαν στην Επίσημη Εφημερίδα της Δημοκρατίας με ημερομηνία 29/9/1989, με τελευταία ημερομηνία υποβολής αιτήσεων τις 21/10/1989. Σε ανταπόκριση στην πιο πάνω δημοσίευση, υποβλήθηκαν 109 αιτήσεις.

Επειδή η θέση Δικηγόρου της Δημοκρατίας Β' είναι "εξειδικευμένη θέση", η Επιτροπή ενεργώντας με βάση το άρθρο 35 του περί Δημόσιας Υπηρεσίας Νόμου, αρ. 33/67, όπως τροποποιήθηκε, έστειλε στο Γενικό Εισαγγελέα της Δημοκρατίας, ως Πρόεδρο της αρμόδιας Συμβουλευτικής Επιτροπής αντίγραφα του σχεδίου υπηρεσίας, καθώς και τους προσωπικούς και/ή εμπιστευτικούς φακέλους των υποψηφίων που ήταν δημόσιοι υπάλληλοι.

Η Συμβουλευτική Επιτροπή με επιστολή της ημερομηνίας 15/12/1989, υπέβαλε την έκθεσή της στην Επιτροπή Δημόσιας Υπηρεσίας, συστήνοντας 36 υποψήφιους. Ανάμεσα στους συστηθέντες ήταν και οι αιτητές, εκτός της Αδαμαντίας Βράχα, αιτήτριας στην προσφυγή 770/90. Από τα ενδιαφερόμενα μέρη συστήθηκαν οι Γ. Γεωργαλλής, Γ. Στυλιανίδης, Μ. Τσαγγαρίδης, Γ. Παπαϊωάννου και Κ. Σταυρινού. Το ενδιαφερόμενο μέρος Ρ. Παπαέτη θεωρήθηκε ότι δεν είχε τα προσόντα, η δε Ε. Πατακυριακού-Ρωσσίδου που υπέβαλε αίτηση, δε συστήθηκε. Τα ενδιαφερόμενα μέρη Λ. Καουτζάνη, Μ. Ευαγγέλου και Π. Κυριακίδου δεν υπέβαλαν αίτηση.

Στις 22/12/1989, ο Γενικός Εισαγγελέας, με επιστολή του, ζήτησε την πλήρωση άλλων δέκα κενών θέσεων Δικηγόρου της Δημοκρατίας Β' στη Νομική Υπηρεσία. Η Επιτροπή αποφάσισε να δημοσιευτούν και οι πιο πάνω δέκα θέσεις στην Επίσημη Εφημερίδα της Δημοκρατίας και να δοθεί προθεσμία τριών εβδομάδων για την υποβολή αιτήσεων.

Οι θέσεις δημοσιεύτηκαν στην Επίσημη Εφημερίδα της Δημοκρατίας με ημερομηνία 12/1/1990, με τελευταία ημερομηνία υποβολής αιτήσεων τις 3/2/1990. Σε ανταπόκριση στην πιο πάνω δημοσίευση υποβλήθηκαν 117 αιτήσεις.

Θα πρέπει να σημειωθεί ότι στο μεταξύ ο τίτλος της θέσης "Δικηγόρος της Δημοκρατίας Β'", Νομική Υπηρεσία, αντικαταστάθηκε από 1/1/1990 με τον τίτλο "Δικηγόρος της Δημοκρατίας", Νομική Υπηρεσία, σύμφωνα με τον περί Προϋπολογισμού Νόμο του 1990 (Ν. 232/90). 5

Η Επιτροπή, πάλι ενεργώντας σύμφωνα με το άρθρο 35 του περί Δημοσίας Υπηρεσίας Νόμου του 1967 (33/67) όπως τροποποιήθηκε, έστειλε στο Γενικό Εισαγγελέα της Δημοκρατίας ως Πρόεδρο της αρμόδιας Συμβουλευτικής Επιτροπής τις 117 αιτήσεις, καθώς και αντίγραφα του σχεδίου υπηρεσίας της θέσης και τους προσωπικούς ή/και εμπιστευτικούς φακέλους των υποψηφίων που ήταν δημόσιοι υπάλληλοι. 10 15

Η Συμβουλευτική Επιτροπή με επιστολή της ημερομηνίας 15/3/1990, υπέβαλε στην Επιτροπή Δημόσιας Υπηρεσίας, την έκθεσή της, με την οποία σύστησε προς επιλογή για διορισμό κατά αλφαβητική σειρά, 60 υποψηφίους, ανάμεσα στους οποίους περιλαμβάνονταν όλα τα ενδιαφερόμενα μέλη και όλοι οι αιτητές. 20

Η Επιτροπή στις 27/3/1990 εξέτασε τις δύο εκθέσεις των Συμβουλευτικών Επιτροπών και αποφάσισε να καλέσει σε συνεντεύξεις τους υποψηφίους που συστήθηκαν από τις δύο Συμβουλευτικές Επιτροπές, αντίστοιχα. 25

Οι συνεντεύξεις έγιναν μεταξύ της 19/4/1990 και 1/6/1990 στην παρουσία του Γενικού Εισαγγελέα ως Προέδρου των Συμβουλευτικών Επιτροπών και τόσο η Επιτροπή όσο και ο Γενικός Εισαγγελέας προέβηκαν σε εκτίμηση της απόδοσης του κάθε υποψηφίου. 30

Η Επιτροπή στη συνεδρίασή της στις 12/6/1990 με βάση όλα τα ενώπιόν της στοιχεία έκρινε ότι στη διαδικα-

σία των τεσσάρων θέσεων οι παρακάτω υποψήφιοι υπερέιχαν των υπολοίπων και τους επέλεξε σαν τους πιο κατάλληλους για διορισμό στη μόνιμη θέση Δικηγόρου της Δημοκρατίας, Νομική Υπηρεσία:

- 5 (1) Γεωργαλλής Γεώργιος
(2) Δημητριάδου Ελένη
(3) Μαμπουρίδης Ανδρέας
(4) Χριστοφόρου Ανδρέας

10 Στη συνεδρίασή της στις 14/6/1990 η Επιτροπή με βάση όλα τα ενώπιόν της στοιχεία, έκρινε ότι στη διαδικασία των δέκα θέσεων, οι παρακάτω υποψήφιοι υπερέιχαν των υπολοίπων και τους επέλεξε σαν τους πιο κατάλληλους για διορισμό στη μόνιμη θέση Δικηγόρου της Δημοκρατίας, Νομική Υπηρεσία:

- 15 (1) Ευαγγέλου Μιχαήλ
(2) Καουτζάνη Λεμονιά
(3) Κυριακίδου Παναγιώτα
(4) Παμπαλλή-Μαλαχτού Μαρία
(5) Παπαέτη Ρένα
20 (6) Παπαϊωάννου Γεώργιος
(7) Παπακυριακού-Ρωσσίδου Εύα
(8) Σταυρινού Κυριάκος
(9) Στυλιανίδης Γεώργιος
(10) Τσαγγαρίδης Μενέλαος

25 Η αιτήτρια στην προσφυγή 614/90 απέστειλε στον Πρόεδρο της Επιτροπής επιστολή με ημερομηνία 18/6/1990 με κοινοποίηση στο Γενικό Εισαγγελέα της Δημοκρατίας, σχετικά με τα προσόντα του ενδιαφερομένου μέρους Καουτζάνη. Ακολούθησε σχετική αλληλογραφία μεταξύ του Γενικού Εισαγγελέα και του Προέδρου της Επιτροπής
30 Δημόσιας Υπηρεσίας και η Επιτροπή με επιστολή ημερο-

μηνίας 7/5/1990 ζήτησε από την Καουτζάνη να υποβάλει επιπρόσθετα στοιχεία σχετικά με την υποψηφιότητά της.

Στην ίδια συνεδρίασή της η Επιτροπή αποφάσισε να προσφέρει διορισμό στους επιλεγέντες, στα πλαίσια και των δύο διαδικασιών, εκτός από την Καουτζάνη.

5

Η Επιτροπή στη συνεδρίασή της στις 10/7/1990, καθόρισε ως ημερομηνία ισχύος του διορισμού των δεκατριών από τους υποψηφίους που επιλέγηκαν και στις δύο διαδικασίες, τις 16/7/1990. Όσον αφορά την Καουτζάνη, η Επιτροπή, αφού έλαβε γνώση των επιπρόσθετων στοιχείων που αυτή υπέβαλε με επιστολή της ημερομηνίας 7/7/1990, καθώς και των απόψεων του Γενικού Εισαγγελέα της Δημοκρατίας που περιέχονται στην επιστολή του ημερομηνίας 9/7/1990, αποφάσισε να προσφέρει και σε αυτή διορισμό από 16/7/1990.

10

15

Ο διορισμός των ενδιαφερομένων μερών δημοσιεύτηκε στην Επίσημη Εφημερίδα της Δημοκρατίας ημερομηνίας 20/7/1990 με αριθμό γνωστοποίησης 2318.

Με τις προσφυγές αυτές προσβαλλόταν συνολικά ο διορισμός και των δεκατεσσάρων διορισθέντων.

20

Κατά τη διάρκεια της ακρόασης, όμως, οι αιτητές απέσυραν τις προσφυγές τους εναντίον των ενδιαφερομένων μερών Ελένης Δημητριάδου, Ανδρέα Μαιμπουρίδη, Ανδρέα Χριστοφόρου και Μαρίας Παμπαλλή-Μαλαχτού. Κατά συνέπεια, οι προσφυγές εναντίον των πιο πάνω ενδιαφερομένων μερών απορρίφθηκαν και η επίδικη απόφαση με βάση το άρθρο 146.4 του Συντάγματος επικυρώθηκε. Οι αιτητές πρόβαλαν πληθώρα λόγων για την ακύρωση της επίδικης απόφασης. Κρίναμε, όμως, ορθό να εξετάσουμε πρώτα τον ισχυρισμό των αιτητών αναφορικά με τα κριτήρια που λήφθηκαν υπόψη, που είναι καθοριστικός για την έκβαση των προσφυγών.

25

30

ΚΡΙΤΗΡΙΑ

Ένα από τα κριτήρια που η Επιτροπή έλαβε υπόψη

στην επιλογή των καταλληλότερων υποψηφίων για διορισμό, ήταν και η σειρά με την οποία οι υποψήφιοι πέρασαν τις εξετάσεις του Νομικού Συμβουλίου για την εγγραφή τους ως δικηγόροι. Ο ισχυρισμός των αιτητών είναι ότι η

5 σειρά με την οποία πέρασαν τις εξετάσεις αυτές δεν αποτελεί ίσο μέτρο κρίσεως, για το λόγο ότι οι υποψήφιοι δεν παρακάθισαν στις εξετάσεις την ίδια ημερομηνία και κατά συνέπεια, τόσο οι εξεταστές όσο και τα θέματα, δεν ήταν

10 τα ίδια. Περαιτέρω, η Επιτροπή δεν έλαβε υπόψη της τη βαθμολογία με την οποία οι υποψήφιοι πέρασαν τις εξετάσεις, αλλά τη σειρά με την οποία πέρασαν τις εξετάσεις του Νομικού Συμβουλίου. Είναι πιθανό ένας υποψήφιος που κατατάγηκε δέκατος σε μια εξεταστική περίοδο, να είχε καλύτερη βαθμολογία από άλλο που κατατάγηκε δεύ-

15 τερος ή τρίτος σε μια άλλη εξεταστική περίοδο. Επίσης, δεν υπάρχουν στοιχεία στους φακέλους ή στα πρακτικά που να δείχνουν ότι το κριτήριο αυτό λήφθηκε υπόψη για όλους τους υποψηφίους.

Τέλος λήφθηκαν υπόψη στοιχεία, όπως η βαθμολογία

20 των υποψηφίων στο απολυτήριο Γυμνασίου και στο Πτυχίο τους, έπαινοι στο Γυμνάσιο και συστατικές επιστολές καθηγητών Πανεπιστημίου. Αυτά κατά την άποψη των αιτητών είναι προγενέστερα του κύριου προαπαιτούμενου του σχεδίου υπηρεσίας που είναι τουλάχιστον ένα έτος δικηγορίας, η δε συσχέτισή τους με το αν ένας υποψήφιος είναι καλός και έμπειρος δικηγόρος είναι εσφαλμένη. Τα κριτήρια εφαρμόστηκαν κατ' επιλογή χωρίς ταύτιση

25 εφόσο δεν εφαρμόστηκαν τα ίδια κριτήρια για όλους. Ο Γενικός Εισαγγελέας ισχυρίστηκε ότι η Επιτροπή δε χρησιμοποίησε τα πιο πάνω στοιχεία ως ξεχωριστά και μεμονωμένα κριτήρια, αλλά ως στοιχεία που συνεκτιμήθηκαν μαζί με τα άλλα για να δώσουν πλήρη εικόνα του μορφωτικού επιπέδου των υποψηφίων. Οι εξετάσεις του Νομικού Συμβουλίου είναι οι μόνες εξετάσεις για διαπίστωση των γνώσεων των υποψηφίων στο Κυπριακό Δίκαιο και

30 αποτελούσε βάσιμο και ασφαλές κριτήριο, λαμβανομένων υπόψη των καθηκόντων της θέσεως του Δικηγόρου της Δημοκρατίας. Αναφορικά με τη βαθμολογία στο απολυτήριο Γυμνασίου και το Πτυχίο, ο Γενικός Εισαγγελέας

35

ισχυρίστηκε ότι αυτά συνιστούν αντικειμενική απόδειξη του μορφωτικού επιπέδου των υποψηφίων, είναι δε στοιχεία που συνοδεύουν το κάθε άτομο στην καριέρα του και δεν μπορούν να αγνοηθούν.

Η σημασία που έδωσε η Επιτροπή στα κριτήρια αυτά είναι διάχυτη στα πρακτικά των συνεδριάσεών της, στις οποίες λήφθηκε η επίδικη απόφαση και ειδικά στην αιτιολογία που δίνεται για την επιλογή του καθενός από τα ενδιαφερόμενα μέρη ξεχωριστά. 5

Συμφωνούμε με την εισήγηση των αιτητών ότι οι εξετάσεις του Νομικού Συμβουλίου δεν αποτελούν απόλυτα ίσο μέτρο κρίσεως της αξίας των υποψηφίων, για τους διάφορους λόγους που αναπτύχθηκαν από τους αιτητές. Επιπλέον, δε φαίνεται από τους φακέλους και τα πρακτικά ότι η Επιτροπή είχε τα στοιχεία αυτά ενώπιόν της, αναφορικά με όλους τους υποψηφίους, για να μπορεί να τα χρησιμοποιήσει ως ίσο μέτρο κρίσεως. 10 15

Όσον αφορά το απολυτήριο Γυμνασίου, εκτός του ότι αυτό είναι άσχετο με τις γνώσεις ή την πείρα των υποψηφίων και την αξία τους ως δικηγόρων, δεν μπορούσε να αποτελέσει ενιαίο στοιχείο κρίσεως καθότι, όπως διαπίστωσε το Δικαστήριο από την έρευνά του στους φακέλους των υποψηφίων, στην περίπτωση μερικών ενδιαφερομένων μερών και αιτητών, το απολυτήριο Γυμνασίου δεν είχε κατατεθεί μαζί με την αίτησή τους και επομένως δεν ήταν ενώπιον της Επιτροπής κατά τη λήψη της επίδικης απόφασης. 20 25

Στο σύγγραμμα του Στασινοπούλου "Δίκαιον των Διοικητικών Διαφορών", Έκδοση 1964, στη σελίδα 238, αναφέρονται τα ακόλουθα: 30

"Ταύτα ισχύουν, ως προς τον νομοθέτην. Ως προς την Διοίκησιν, όμως, η διάταξις του άρθρου 3 του Συντάγματος είναι πάντοτε δεσμευτική, και συνιστά όριον νομικόν, το οποίον επιβάλλει εις παν διοικητικόν όργανον, όπως ασκή πάντοτε την διακριτικήν του εξουσίαν 35

εν πνεύματι ισότητας έναντι όλων των πολιτών.

5 Η ισότης επιβάλλει όπως, επί ίσοις όροις, τυγχάνω-
σιν άπαντες της αυτής μεταχειρίσεως και δεν ανέχεται
όπως, συντρεχουσών των ίσων νομικών και πραγματι-
κών συνθηκών, εις τον μεν χορηγήται το αιτηθέν, εις
τον δε ουχί. Επί τη βάσει του κανόνος τούτου της ισό-
τητος, πάσα διοικητική πράξις δέον να χρησιμοποιή
ενιαίαν κρίσιν δι' όλας τας υπ' αυτής κρινομένας υπο-
θέσεις ομοίας φύσεως.

10

.....

15 Τούτο είναι το λεγόμενον ' ενιαίον μέτρον κρίσεως',
το οποίον η νομολογία του Συμβουλίου Επικρατείας
έχει επιβάλει εις τας ενεργείας της Διοικήσεως. Η πα-
ράβασις του ενιαίου μέτρου κρίσεως αποτελεί κακήν
χρήσιν της διακριτικής εξουσίας και επισύρει ακυρότη-
τα της διοικητικής πράξεως, απαγγελλομένην υπό του
Συμβουλίου της Επικρατείας."

20 'Όπως είναι φανερό από τα πρακτικά εκτός από τις
συνεντεύξεις σημαντικό παράγοντα για τη λήψη της επίδι-
κης απόφασης αποτέλεσαν τα πιο πάνω αναφερόμενα κρι-
τήρια.

25 Η παρούσα περίπτωση, όμως, αφορά εξειδικευμένες
θέσεις και έπρεπε να δοθεί περισσότερη σημασία στις νο-
μικές γνώσεις και στην πείρα των υποψηφίων και γενικά
στην αξία τους ως δικηγόρων και όχι στους βαθμούς του
απολυτηρίου Γυμνασίου.

30 Με βάση τα πιο πάνω βρισκουμε ότι στην παρούσα πε-
ρίπτωση δεν εφαρμόστηκαν ενιαία και ουσιαστικά στοι-
χεία κρίσεως και επομένως έγινε κακή χρήση της διακριτι-
κής εξουσίας της Επιτροπής. Για το λόγο αυτό, η επίδικη
απόφαση πρέπει ν' ακυρωθεί.

Θα εξετάσουμε τώρα ορισμένα από τα άλλα θέματα
που ήγειραν οι αιτητές:

ΠΡΟΣΘΕΤΟ ΠΡΟΣΟΝ ΤΗΣ ΧΡΙΣΤΟΔΟΥΛΙΔΟΥ, ΑΙ-
ΤΗΤΡΙΑΣ ΣΤΗΝ ΠΡΟΣΦΥΓΗ 772/90

Ο ισχυρισμός της αιτήτριας αυτής είναι ότι η Επιτροπή παραγνώρισε το πρόσθετο προσόν της. Η Χριστοδου-
λίδου με την προσφυγή της προσβάλλει το διορισμό όλων 5
των ενδιαφερομένων μερών, εκτός βέβαια, εκείνων ενα-
ντίον των οποίων οι προσφυγές αποσύρθηκαν.

Η παράγραφος 3(4) του σχετικού σχεδίου υπηρεσίας
προνοεί ότι: "Μεταπτυχιακό δίπλωμα ή τίτλος ή ισότιμο 10
προσόν στα νομικά ή πείρα σχετική με τα καθήκοντα της
θέσης που αποκτήθηκε είτε σε υπηρεσία σε δημόσια θέση,
είτε σε έκτακτη απασχόληση στη δημόσια υπηρεσία θα
αποτελεί πλεονέκτημα."

Η πιο πάνω αιτήτρια, είχε το υπό του σχεδίου υπηρε-
σίας αναφερόμενο ακαδημαϊκό πρόσθετο προσόν και 15
είναι ο ισχυρισμός της ότι εκ λάθους η Επιτροπή έκρινε
ότι αυτή δεν είχε πρόσθετο προσόν.

Ο Γενικός Εισαγγελέας, ανέφερε ρητά στην Επιτροπή,
στη συνεδρίασή της ημερομηνίας 1/6/1990, ότι η αιτήτρια
έχει το πρόσθετο προσόν, αλλά η Επιτροπή στη συνεδρία- 20
σή της ημερομηνίας 12/6/1990 "έκρινε", όπως αναφέρεται
στα πρακτικά της, ότι οι υποψήφιοι οι οποίοι διέθεταν το
μεταπτυχιακό προσόν/πλεονέκτημα του σχεδίου υπηρε-
σίας ήταν οι Ελένη Δημητριάδου, Σωτήριος Λιασιδής, 25
Μαρία Παμπαλλή-Μαλαχτού, Κλειτώ Πισίρη και Φάνος
Στροβολίδης.

Στην προκειμένη περίπτωση δεν μπορεί να λεχθεί ότι η
Επιτροπή είχε υπόψη ότι η αιτήτρια είχε το πλεονέκτημα
του σχεδίου υπηρεσίας, επειδή αυτό αναφέρεται στα πρα- 30
κτικά. Αναφέρεται μεν στα πρακτικά, όχι όμως γιατί το
είπε η Επιτροπή, αλλά γιατί το είπε ο Γενικός Εισαγγελέ-
ας. Εκείνο που αναντίλεκτα προκύπτει από τα πρακτικά,
είναι ότι όταν η Επιτροπή έπαιρνε την επίδικη απόφαση,
ήταν με την εντύπωση ότι η Χριστοδουλίδου δεν ήταν με- 35
ταξύ εκείνων των υποψηφίων που διέθεταν το πρόσθετο

προσόν του σχεδίου υπηρεσίας. Αυτό είναι έκδηλο από τα πρακτικά της συνεδρίασης της Επιτροπής με ημερομηνία 12/6/1990, κατά την οποία λήφθηκε η επίδικη απόφαση σχετικά με την πλήρωση των τεσσάρων θέσεων της πρώτης διαδικασίας και στα οποία έγινε ήδη αναφορά. Επίσης από τα πρακτικά της συνεδρίασης της ημερομηνίας 14/6/1990, ημερομηνία που πήρε την επίδικη απόφαση αναφορικά με την πλήρωση των δέκα θέσεων της δεύτερης διαδικασίας, φαίνεται ότι η Επιτροπή είχε υπόψη της τα 10 πρακτικά της συνεδρίασης της, με ημερομηνία 12/6/1990 όπου έκρινε τα προσόντα των υποψηφίων και δε συμπεριέλαβε την αιτήτρια μεταξύ των υποψηφίων που είχαν το πρόσθετο προσόν, που θεωρείται πλεονέκτημα.

Αυτό συνιστά ουσιαστική πλάνη περί τα πράγματα, έλλειψη δέουσας έρευνας και κακή άσκηση διακριτικής εξουσίας από μέρος της Επιτροπής. Δε συμφωνούμε με τη θέση του Γενικού Εισαγγελέα ότι δεν υπάρχει πλάνη περί τα πράγματα στην περίπτωση της Χριστοδουλίδου και ότι 20 πρόκειται μόνο για απλή αβλεψία της Επιτροπής η οποία δεν είναι ουσιώδης και κατά συνέπεια δεν επηρεάζει τη νομιμότητα της επίδικης απόφασης. Κρίνουμε ότι το τεκμήριο της νομιμότητας ή κανονικότητας της απόφασης της Επιτροπής που είναι ένα μαχητό τεκμήριο, στην προκειμένη περίπτωση ανατράπηκε για τους λόγους που αναφέραμε πιο πάνω. Αυτό και μόνο είναι αρκετός λόγος για 25 την ακύρωση των επίδικων διορισμών λόγω πλάνης περί τα πράγματα.

ΠΡΟΣΟΝΤΑ ΕΝΔΙΑΦΕΡΟΜΕΝΟΥ ΜΕΡΟΥΣ ΚΑΟΥΤΖΑΝΗ

30 Οι αιτητές ισχυρίζονται ότι το ενδιαφερόμενο αυτό μέρος δεν κατείχε, κατά το χρόνο της λήψεως της επίδικης απόφασης, τα υπό του σχεδίου υπηρεσίας απαιτούμενα προσόντα και συγκεκριμένα μονοετή τουλάχιστον άσκηση του δικηγορικού επαγγέλματος.

35 Η κα. Καουτζάνη ενεγράφη ως δικηγόρος στις 18.11.88. Από τις 21.11.88 μέχρι τις 14.6.89 εργάστηκε ως

Νομικός σύμβουλος στην εταιρεία Louis Tourist Agency Ltd. και από τις 15.6.89 διορίστηκε Τελωνειακός Λειτουργός, 3ης τάξης. Ένα από τα επιχειρήματα των αιτητών είναι ότι η εργασία της στην πιο πάνω εταιρεία δεν αποτελούσε άσκηση δικηγορίας, σύμφωνα με τον περί Δικηγόρων Νόμο και το σχέδιο υπηρεσίας, και ότι το ενδιαφερόμενο μέρος, λόγω της φύσεως της εργασίας της με την πιο πάνω εταιρεία, δεν μπορούσε να ασκεί τη δικηγορία ως κύριό της επάγγελμα, ούτε και να προσφέρεται ως έτοιμη να το ασκήσει. Είναι η θέση των αιτητών ότι η επίδικη απόφαση πάσχει από έλλειψη δέουσας έρευνας όσον αφορά τα προσόντα του ενδιαφερόμενου μέρους.

Το ενδιαφερόμενο μέρος, στην αίτησή της για διορισμό ανέφερε ότι κατά την περίοδο Νοεμβρίου 1988 μέχρι 14 Ιουνίου 1989 ήταν Νομική Σύμβουλος της πιο πάνω εταιρείας. Μαζί επισύναψε και βεβαίωση της εταιρείας ημερομηνίας 23.1.1990 καθώς και σημείωμα σχετικά με τα καθήκοντά της. Στη βεβαίωση αναφέρεται, μεταξύ άλλων, ότι: "... οι υπηρεσίες της κατά τη σύντομη αυτή περίοδο υπήρξαν πολύ ικανοποιητικές από όλες τις απόψεις: γνώσης της εργασίας, απόδοσης και συμπεριφοράς προς ανωτέρους και συναδέλφους."

Στο σημείωμα της εταιρείας αναφορικά με τα καθήκοντα του ενδιαφερόμενου μέρους αναφέρονται μεταξύ άλλων, τα ακόλουθα: "ετοιμασία δικογραφικών φακέλων για έναρξη δικαστικής διαδικασίας σε περιπτώσεις οφειλών προς την εταιρεία καθώς και άλλων υποθέσεων, στις οποίες η Εταιρεία είναι διάδικος, σε συνεργασία με τους εξωτερικούς δικηγόρους της Εταιρείας και εμφάνιση μαζί τους στο δικαστήριο"

Από το περιεχόμενο της αιτήσεως του ενδιαφερόμενου μέρους και των πιο πάνω επισυνημμένων εγγράφων εξάγεται το συμπέρασμα ότι το ενδιαφερόμενο μέρος ήταν εσωτερική νομική σύμβουλος, υπάλληλος της εταιρείας.

Όταν προέκυψε το θέμα της κτήσεως από μέρους της, των προσόντων του σχεδίου υπηρεσίας, μετά την επιστολή

5 της αιτήτριας στην προσφυγή 614/90, το ενδιαφερόμενο μέρος έστειλε στην Επιτροπή, μαζί με επιστολή της ημερομηνίας 7.7.90, νέα βεβαίωση της εταιρείας Louis Tourist Agency Ltd., στην οποία αναφέρεται ότι το ενδιαφερόμενο μέρος διατηρούσε, όπως συμφωνήθηκε, κατά την περίοδο της αναφερόμενης εργοδοσίας της, "το δικαίωμα να ασκεί το επάγγελμα του δικηγόρου και να αναλαμβάνει δικές της υποθέσεις νομικής φύσεως."

10 Με τη νέα αυτή βεβαίωση τίθεται η περίοδος της απασχόλησης του ενδιαφερόμενου μέρους στην πιο πάνω εταιρεία, σε μια νέα βάση, διαφορετική από αυτή που παρουσιάστηκε προηγουμένως. Η Επιτροπή δέχτηκε την εκδοχή του ενδιαφερόμενου μέρους που υποστηριζόταν από
15 τη νέα βεβαίωση του Louis Tourist Agency Ltd., χωρίς καμιά περαιτέρω έρευνα. Είμαστε της γνώμης ότι ενόψει των αντικρουόμενων στοιχείων που παρουσιάστηκαν από μέρους του ενδιαφερόμενου μέρους αναφορικά με την υπό
20 κρίση περίοδο εργασίας της, η Επιτροπή όφειλε να προβεί σε περαιτέρω έρευνα για διακρίβωση της πραγματικής καταστάσεως προτού καταλήξει στο συμπέρασμα ότι το ενδιαφερόμενο μέρος κατείχε τα απαραίτητα προσόντα για διορισμό στην επίδικη θέση. Επομένως, ο διορισμός του ενδιαφερόμενου μέρους Καουτζάνη, που προσβάλλεται
25 από όλους τους αιτητές, ακυρώνεται και για τον επιπρόσθετο αυτό λόγο.

ΔΙΠΛΗ ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΑ

30 Υπήρξε ισχυρισμός εκ μέρους των αιτητών ότι η Επιτροπή παρέλειψε να προβεί σε διπλή διαδικασία επιλογής για τους υποψηφίους οι οποίοι υπέβαλαν δύο ξεχωριστές αιτήσεις. Τόνισαν ότι η Επιτροπή είχε υποχρέωση να προβεί σε δύο ξεχωριστές συνεντεύξεις και παραλείποντας να το πράξει εισήγαγε στοιχείο άνισης μεταχείρισης των αιτητών, καθότι είναι γνωστό σε όλους από πόσους ανεξάρτητους παράγοντες εξαρτάται η απόδοση υποψηφίου σε
35 μια δεκάλεπτη ή δεκαπεντάλεπτη συνέντευξη. Τονίστηκε επίσης, ότι η παράλειψη της Επιτροπής γίνεται ακόμα πιο σοβαρή αν λάβει κανείς υπόψη ότι οι συνεντεύξεις ήταν το

αποφασιστικό κριτήριο επιλογής.

Είναι παραδεκτό γεγονός ότι υπήρχαν τρεις κατηγορίες υποψηφίων από άποψη υποβολής αιτήσεων. Μια κατηγορία που υπέβαλε αίτηση μόνο για την πρώτη δημοσίευση, μια που υπέβαλε αίτηση μόνο για τη δεύτερη δημοσίευση και μια τρίτη που υπέβαλε αίτηση και για τις δύο δημοσιεύσεις. 5

Είναι η θέση των αιτητών ότι η Επιτροπή, αν και προέβηκε, και πολύ σωστά κατά τη γνώμη τους, σε ξεχωριστή επιλογή για τις τέσσερις πρώτες θέσεις της πρώτης δημοσίευσης, κατά τη συνεδρίασή της ημερομηνίας 12/6/1990 και σε ξεχωριστή επιλογή για τις δέκα θέσεις της δεύτερης δημοσίευσης κατά τη συνεδρίασή της ημερομηνίας 14/6/1990 και αν και προέβηκε σε ξεχωριστούς αντίστοιχους διορισμούς, παρέλειψε να προβεί σε διπλή διαδικασία επιλογής για τους υποψηφίους οι οποίοι υπέβαλαν δύο ξεχωριστές αιτήσεις. 10 15

Δε συμφωνούμε με τη θέση των αιτητών. Η Επιτροπή δεν προέβηκε σε συγκριτική αξιολόγηση μεταξύ των υποψηφίων, αλλά αξιολόγησε ξεχωριστά τον κάθε υποψήφιο. Η θέση των αιτητών θα ήταν ορθή αν η αξιολόγηση από τις συνεντεύξεις ήταν συγκριτική μεταξύ των υποψηφίων. Κατά συνέπεια δεν μπορεί να λεχθεί ότι έγινε οποιαδήποτε παρατυπία επειδή η Επιτροπή δεν προέβηκε σε δύο ξεχωριστές συνεντεύξεις για εκείνους τους υποψηφίους που υπέβαλαν δύο ξεχωριστές αιτήσεις. 20 25

ΣΥΜΒΟΥΛΕΥΤΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ

Προβλήθηκε ισχυρισμός από τους αιτητές, ότι η απόφαση της Συμβουλευτικής Επιτροπής πάσχει και συμπαρασύρει και την τελική απόφαση της Επιτροπής Δημόσιας Υπηρεσίας σε ακύρωση της επίδικης απόφασης. Η επιχειρηματολογία είναι ότι επειδή η θέση είναι εξειδικευμένη, η Επιτροπή με βάση το άρθρο 35(3) του περί Δημόσιας Υπηρεσίας Νόμου 33/67, όπως τροποποιήθηκε, έπρεπε να ετοιμάσει τον κατάλογο εκείνων που κατείχαν τα προσόντα 30 35

και με βάση τις πρόνοιες του άρθρου 35(4) να διαπιστώσει την αξία των υποψηφίων που ήταν και το κύριο καθήκον της. Η Συμβουλευτική Επιτροπή έπρεπε να είχε στείλει έκθεση στην Επιτροπή Δημόσιας Υπηρεσίας με βάση το

5 άρθρο 35(4) που να καταδειχνει την αξία των υποψηφίων. Η Συμβουλευτική Επιτροπή μπορούσε να στείλει με αλφαβητική σειρά τους υποψηφίους που σύστηνε για διορισμό, αλλά η αξία του καθενός έπρεπε να αναγραφόταν αναλυτικά, δίπλα από το όνομά του. Να έλεγε π.χ. ότι ένας υπο-

10 ψήφιος έχει ενός έτους και μερικών μηνών μόνο, δικηγορία, αλλά η αξία σαν δίκηγόρου αυτού του υποψηφίου έναντι άλλου ο οποίος έχει πείρα σε όλους τους τομείς του δικαίου, είναι ασυζητητί καλύτερη, για το λόγο ότι η αξία των υποψηφίων δεν είναι εύκολο να διαπιστωθεί

15 από τα μέλη της Επιτροπής Δημόσιας Υπηρεσίας που δεν έχουν αυτές τις εξειδικευμένες γνώσεις.

Έχουμε εξετάσει τον ισχυρισμό αυτό, αλλά καταλήξαμε στο συμπέρασμα ότι η ενέργεια της Συμβουλευτικής Επιτροπής πληροί τις προϋποθέσεις του Νόμου και ότι

20 δεν ήταν ανάγκη να παραθέσουν δίπλα από το όνομα κάθε υποψηφίου που είχε τα προσόντα την αξία του με κάποιου είδους βαθμολογία ή παρατηρήσεις όπως είναι ο ισχυρισμός. Σύμφωνα με το άρθρο 35(4), η Συμβουλευτική Επιτροπή εξετάζει τους υποψηφίους σχετικά με τα προσόντα τους και μετά προβαίνει σε αξιολόγηση ως προς την αξία τους και στη συνέχεια στέλλει με αλφαβητική σειρά τα ονόματα των υποψηφίων που είναι κατάλληλοι για διορισμό. Στην προκειμένη περίπτωση, η Συμβουλευτική Επιτροπή συμμορφώθηκε με τις πρόνοιες του άρθρου 35

30 του Νόμου.

ΕΙΔΙΚΗ ΑΙΤΙΟΛΟΓΙΑ ΓΙΑ ΠΡΟΣΘΕΤΑ ΠΡΟΣΟΝΤΑ

Η Νομολογία μας πάνω στο ζήτημα του πρόσθετου προσόντος όταν αυτό προβλέπεται από τα σχέδια υπηρεσίας ως πλεονέκτημα, είναι απόλυτα σταθερή. Η αρχή

35 είναι πως, όταν το διορίζον όργανο αποφασίσει να επιλέξει υποψήφιο που δεν έχει πρόσθετο προσόν, πρέπει να δώσει πειστικούς λόγους ή ειδική αιτιολογία γι' αυτή του

την απόφαση. Οι λόγοι δε αυτοί, πρέπει να εμφανίζονται στην αιτιολογία της απόφασης της Επιτροπής. Δεν μπορεί, δηλαδή, να συναχθούν από τα πρακτικά της Επιτροπής. Η αρχή αυτή υιοθετήθηκε στις πρωτόδικες αποφάσεις *Toupreki v. The Republic* (1973) 3 CLR 592 και *Omeros Nissiotis v. Republic* (1977) 3 CLR 388, ενσωματώθηκε όμως για να καταστεί πλέον αδιαμφισβήτητη σε δύο πρόσφατες αποφάσεις της Ολομέλειας του Ανωτάτου Δικαστηρίου. Αυτές είναι η Αναθεωρητική Έφεση 525 *Ανδρέας Γεωργίου κ.ά. ν. Δημοκρατίας* που εκδόθηκε στις 16/6/89 και οι υποθέσεις με αριθμό 213/84 κ.ά. *Ανδρέας Γεωργίου κ.ά. ν. Δημοκρατίας* στις οποίες η απόφαση εκδόθηκε στις 31/7/89 και δεν έχει ακόμα δημοσιευτεί. Επίσης στις υποθέσεις 44/84, 96/84 και 106/84 *Μαρίνα Ποτούδη κ.ά. ν. Δημοκρατίας* που εκδόθηκε στις 30/3/90 από την Ολομέλεια του Ανωτάτου Δικαστηρίου, με σαφήνεια υιοθετείται η αρχή, όπως αυτή αναφέρεται στις δύο πιο πάνω υποθέσεις της Ολομέλειας. Μάλιστα στην υπόθεση *Ποτούδη*, σελίδα 4, παράγραφος 2, αναφέρονται κατά λέξη τα εξής:

"Στο πρακτικό της σχετικής απόφασης, γίνεται αναφορά σε κάθε ένα από τους υποψηφίους και ειδική μνεία σε αυτούς που έχουν το επιπρόσθετο προσόν και στην περίπτωση που επιλέγησαν υποψήφιοι που δεν το είχαν, τους λόγους της απόφασής της."

Η εισήγηση, επομένως, του Γενικού Εισαγγελέα ότι επαρκείς λόγοι αναφορικά με την αιτιολογία μπορούν να συναχθούν ή να συμπληρωθούν από τα πρακτικά της Επιτροπής, δεν ευσταθεί.

Βρίσκουμε ότι η παράθεση των στοιχείων που λήφθηκαν υπόψη δίπλα από το όνομα του κάθε ενδιαφερόμενου μέρους δεν ικανοποιεί υπό τις περιστάσεις τις απαιτήσεις ειδικής αιτιολογίας που είναι αναγκαία σε περίπτωση παραγνώρισης του πλεονεκτήματος του σχεδίου υπηρεσίας, που είχαν ορισμένοι από τους αιτητές.

Με βάση τα πιο πάνω οι επίδικες προσφυγές επιτυγχά-

νουν και η επίδικη απόφαση ακυρώνεται. Καμιά διαταγή για τα έξοδα.

5 ΑΡΤΕΜΙΔΗΣ Δ.: Με την άποψη αυτή εκφράζουν τη συμφωνία τους και οι δικαστές Σ. Νικήτας, Π. Αρτέμης και Γ. Κωνσταντινίδης.

10 Συμφωνώ απόλυτα με την απόφαση που μόλις έχει διαβαστεί και μολονότι δεν έχουμε υποστήριξη της ακύρωσης της επίδικης απόφασης, νομίζω ότι αυτός που αφορά στο απαιτούμενο προσόν της πολύ καλής γνώσης της Αγγλικής γλώσσας πρέπει να θιγεί. Το ζήτημα άπτεται άμεσα της επαρκούς έρευνας, καθόλη τη διαδικασία των διορισμών, για τη διακρίβωση της κατοχής του προσόντος αυτού από υποψήφιους για τους οποίους δεν υπήρχαν στο

15 φάκελο τους οποιαδήποτε ενδεικτικά για αξιολόγηση. Η σχετική αναφορά στα πρακτικά της Ε.Δ.Υ. ότι σε αυτούς τους υποψήφιους υποβλήθηκαν ερωτήσεις στα αγγλικά κατά τις συνεντεύξεις για να διακριβωθεί η επάρκειά τους στη γλώσσα αυτή, και μάλιστα στο βαθμό της πολύ καλής γνώσης, επιβεβαιώνει ουσιαστικά την πλημμελή έρευνα.

20 Είναι επιβεβαιωμένο από τη νομολογία πως το ζητούμενο προσόν, και στο βαθμό που προσδιορίζεται στα σχέδια υπηρεσίας, γνώσεως ξένης γλώσσας, απαιτεί ανάλογη κατοχή του γραπτού και προφορικού της λόγου.

Επίδικη απόφαση ακυρώνεται χωρίς έξοδα.